

DOORLOPENDE AGENDA

1954

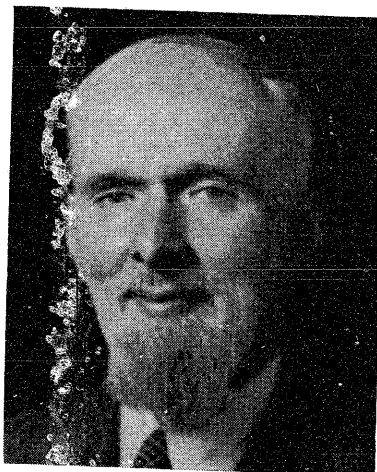
Februari	27	te 's-Gravenhage, Ver. v. Demografie, zie bl. 380.
"	27	„ Utrecht, Ver. v. Med. Adviseurs en Contr. Geneesk. v. Alg. Ziekenfondsen.
"	27	„ Amsterdam, Kon. Ned. Akad. v. Wetenschappen, zie bl. 590.
"	28	„ 's-Gravenhage, Ned. Ver. v. Tropische Geneeskunde.
Maart	6-7	„ Rotterdam, Ned. Ver. voor Kindergeneeskunde.
"	13	„ Leiden, Ned. Ver. voor Urologie.
"	20	„ Leiden, Ned. Ver. v. Heelkunde.
"	20	„ Amsterdam, Ned. Ver. v. Electro-encephalographie.
"	20	„ Utrecht, Ned. Ver. v. Artsen v. longz. en tuberculose.
"	20	„ Utrecht, Ned. Genetische Vereniging, zie bl. 590.
"	25	„ Leiden, Ver. v. Directeuren van G.G. en/of G.D. in Nederland.
"	28	„ Utrecht, Ned. Gynaecol. Vereniging.
"	28	„ 's-Gravenhage, Ned. Ver. van Dermatologen, zie bl. 320.
April	3	„ Amsterdam, Ned. Ver. v. Haematologie, zie bl. 590.
"	10	„ Utrecht, Ned. Alg. Ziektek. Ver., zie bl. 3070 (1953) en bl. 590 (1954).
"	23-25	„ Leiden en Haarlem, Benelux Congres voor de Geschiedenis der Wetenschappen, zie bl. 519.
"	24	„ Amsterdam, Ned. Ver. v. Thoraxchirurgie.
"	24	„ Maastricht, Klin. Genootsch. Z.-Limburg.
"	24	„ Amsterdam, Leeuwenhoek-dag.
"	26-30	„ Amsterdam, 6e Herhalingscursus Kindergeneeskunde, zie bl. 246.
"	26 - 1	Mei te Leiden, Cursus cardiologie 1954.
Mei	8	te Leiden, Ned. Ver. v. Allergie.
"	8-9	„ Groningen, Ned. Oogheelkundig Gezelschap.
"	15	„ Utrecht, Ned. Ver. v. Neurochirurgen.
"	22	Congres Ned. Stichting t. Bevordering d. Chirurgische Wetenschappen.
Juni	8-29	te Groningen, Fourth international postgraduate Thoracic Course.
"	26	„ Breda (Klokkenberg), Ned. Ver. v. Artsen v. longz. en tuberculose.
Augustus	23-26	„ Amsterdam, Internat. Comité v. Photobiologie, zie bl. 2956 (1953).
December	11-12	„ Utrecht, Ned. Oogheelkundig Gezelschap.

REDACTIE

PERSONALIA

IN MEMORIAM PROFESSOR DR. EVERT GORTER. — Voor zijn vrienden niet onverwacht, door de grootte van het verlies toch nog als een slag, kwam het bericht dat onze GORTER in de nacht van 16 Februari 1954 van ons was weggenomen. Het heengaan van de grote leermeester, die zijn stempel op al zijn vele leerlingen heeft gedrukt, laat een onoverbrugbare leegte achter; zijn heengaan sluit een tijdperk af.

Terugblikkend over 30 jaar van onuitgesproken, doch diepe, wederkerige sympathie, hebben wij de ongecompliceerde, ascetische mens, die GORTER was, zien uitgroeien tot de wereldvermaarde, eerbiedwaardige figuur, die ondanks alle eerbewijzen zichzelf bleef, en niet ophield voor ons te zijn de steeds toegankelijke raadgever in alle moeilijkheden, grote of kleine, persoonlijke en zakelijke. Begiftigd met een scherp verstand, waarborgde een fijne beschaving elke eerlijke vrager een vriendelijke, zo nodig daadwerkelijke hulp. Zijn rotsvaste eerlijkheid, zijn belangstelling voor alles wat schoon en goed was, maakten hem gevoelig voor het niet-echte, wat kon leiden tot een vlijmscherpe critiek, die, vaak geestig en humoristisch gekruid, toch zelden persoonlijk of kwetsend werd ondervonden.



EVERT GORTER

Slechts enkele tijdgenoten hadden het voorrecht hem hun vriend te mogen noemen, maar zowel in het buitenland als in Nederland was GORTER steeds omringd door een schare eerbiedige bewonderaars. Met een zekere trots denk ik terug aan het 5e Internationale Paediatische Congres te New York in 1947, waar GORTER de enige was, die bij binnenkomst werd toegejuicht.

Zijn levensdoel was het welzijn van het kind, en rusteloos heeft hij dit, ook in zijn wetenschapsbeoefening nagejaagd. Persoonlijk bezit, geldelijk voordeel, sociaal verkeer, zelfs ontspanning is hij bewust uit den weg gegaan, bevreesd dat baatzucht hem van zijn mensliefde zou kunnen afbrengen. En zo was GORTER, als alle waarlijk groten en zeker in deze tijd van techniek en levensvervlakking, in vele opzichten een eenzame figuur. Met onverstoorbare gelijkmatigheid heeft hij daarbij zijn pijnlijke ziekte jarenlang zonder klacht als een heilige gedragen.

Nu is GORTER opgegaan naar een beter leven, waar de algoede Gever, die zich nooit laat overtreffen, deze zoekende mens zal geven de rust die hij nooit, de verlichting en het inzicht, die hij steeds heeft gezocht.

Eindhoven, 21 Februari 1954

J. SLOOFF

IN MEMORIAM DR. E. VAN LEEUWEN. — Donderdagavond 11 Februari 1954 overleed collega E. VAN LEEUWEN, internist te Emmen, voorzitter van de afdeling Drenthe's Zuid-Oosthoek.

Hij werd geboren op 1 Maart 1905 en vestigde zich na beëindiging van zijn studies, als internist te Emmen, waar hij zich verbond aan het toen pas opgerichte Diaconessenhuis aldaar. Aan het pionierswerk dat hij daar tezamen met de chirurg wijlen S. VAN HEERDE verrichtte, is het in belangrijke mate te danken, dat dit ziekenhuis thans is uitgegroeid tot een Medisch Centrum van formaat. Dit is vaak te weinig beseft en gewaardeerd.

VAN LEEUWEN was een man van gezag onder ons artsen. Waarom? Hij was zeer bescheiden. Hij sprak weinig en trad niet of nauwelijks op de voorgrond. Ook ontleende hij dit gezag niet aan zijn houding gedurende de bezetting, toen hij als districtvertrouwensarts van het Medisch Contact leiding gaf aan het artsenverzet in de Zuid-Oosthoek. Naar mijn overtuiging sproot de van hem uitgaande invloed voort uit zijn volkomen oprechtheid: als hij zijn mening gaf, wist iedereen dat hij nooit zich zelf zocht, maar oprecht en ondubbeltzinnig zei, wat naar zijn overtuiging goed en rechtvaardig was.

VAN LEEUWEN was medicus „par droit de naissance”, geboren clinicus, hij had een geschoolde klinische blik, die meer zag, dan wat reageerbuis en röntgenphoto konden leren; die bij zijn patiënten niet alleen „het geval”, maar vooral de zieke mens zag met al zijn noden.

Maar vooral als mens zal hij worden gemist: om zijn bonhomie, zijn milde ironie, die nooit kwetste maar toch fijntjes de dingen tot hun juiste proporties wist terug te brengen, en als vriend, die vooral voor zijn vrienden het begrip „trouw” tot een realiteit wist te maken.

Wat moet dit gemis dan wel zijn voor zijn vrouw en kinderen, voor wie hij zo'n voortreffelijk man en (sit venia verbo) zo'n gezellige, sportieve vader was.

Geve God hun de kracht te aanvaarden wat Hij in Zijn oneindige Wijsheid van hen eist, en moge EKE de rust en de vrede deelachtig worden, die het leven nu eenmaal niet geven kan.

Dat het eeuwig Licht hem beschijne.

Assen, 16 Februari 1954

P. J. M. BAUDOIN

W. C. RENSEN SR. VIJFTIG JAAR ARTS. — 20 Februari was het 50 jaar geleden, dat collega W. C. RENSEN Sr. tot arts werd bevorderd. Als jong arts ondernam hij eerst een reis als scheepsarts naar de West. Daarna, in 1905, vestigde hij zich te Giessen-Nieuwkerk. Hier